

ג ל י ו נ ו ת ל ע י ו נ ב פ ר ש ת ה ש ב ר ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
הסנה הטבע-עטרה
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נטי מזרחי באמריקה

גליון תצורה לא הופיע - מטעמים בלתי תלויים כלל נגל.

כי תשא (תשי"ח)

ל"ד א - ז

א. א. פסל לך סני לואות אבנים כראטונים וכתבתי על הלוחות את הדברים...
בעל עקדת יצחק טואל:
למה לא פלגם הקבה"ו בעצמו - כראטונים?
1) הסבר - מניין שהראטונים הקבה"ו פסלם?
2א) התוכל לענות לסאלתו?
(טים לב טבין מעטה הראטונים ובין פסול הסניים קרה מעטה העגלו)

ב. א. וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראטונים אשר טברת.
טבת פ"ז ע"א: ג' דברים עטה מטה מדעתו והטכיים הקבה"ו עמו.
... וטבר את הלוחות.
ומנא לו דהטכיים הקבה"ו על ידו? טנאמר "אשר טברת" - ייטר
כחך טטברת.
(רס"י: "אשר" - אטור, טאטרו וחוקו על טביפתן.
1א) מקטה הרטב"א: מנא לו לדרס כך וחרי כמה לטון "אשר"
בכתובים טאינן לטון אטור וחוק?
2א) למה מביא רס"י דברי חז"ל אלה לפסוק האחרון טל דברים
ולא הביאם כאן?

ג. הטוה ה': וירד ה' בענן ויחיצב עמו סם.
ויקרא בטם ה'

ו': ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה'...
התוכל להטביר כפל זה בטני פסוקים טמוכים?

אאד. מה אטטר ללמוד על מוכנו טל המוטט "וירא אליו ה'" (בראטית י"ב ז')?
המופיע טם בפעם הראטונה בחורה מתוך ההטואה הבאה:

ז: וירא ה' אל אברהם ויאמר: לזרעך אהן את הארץ הזאת
ויבן טם מזבח לאל הנראה אליו...
ח: ... ויקרא בטם ה'

לכין טמות

ל"ג י"ח: ויאמר: הראני נא את כבודך
י"ט: ויאמר: אטי אטביר את טובי על פניך וקראתי בטם ה' לפניך
ל"ד ה': וירד ה' בענין ויחיצב עמו סם ויקרא בטם ה'
ו': ויעבר ה' על פניו ויקרא: ה' ה' אל רחום וחנן אך אפים
וכו'...

ה. וירד ה' בענן ויחיצב עמו סם ויקרא בטם ה'

חרגום אונקלוס: וקרא בטמא דה'.

חרגום יונתן: וקרא טה בטום מימרה דה'.

ספורנו: ויקרא ה' יח'; בטם ה'; קריאה מודיעה פעולת אלונהיות.

באור: ... והנכון כפטוטו, טתטם הוא הקורא ומודיע דרכיו ומדותיו
למטה עבדו ומלמדו איאן יקרא.

1 מה הן טחי הדרכים להבנה פטונקו?
2 נטה להכריע ביניהם?
3 ע' במחזור יוב הכפורים: "אל מלך יוטב על כטא רחמים... כמו
טכתוב "ויעבר ה' על פניו ויחיצב עמו סם ויקרא בטם ה'"
בעקבות מי טן המפרטים הנ"ל הלך בעל מסדר התפלה הזו?

ר. ו. ה' ה'

באור: חטם הראשון הוא נוטא המאמר ותסני הנטוא, כאומר: ה' הוא ה'. והטעם שכל מה טיסוףד על הנוטא הנכבד הזה, וכל מה שאפטר לבטא בטפתים או לחסוב כמחטבה מעצמותיו הוא חטנוי הנוטא. והוא בעצמו הוא הוא... .. ורעיון הזה עמוק עד מאד.

ולפי פטוטו כך ענינו: העצם ההיה הוה ויהיה הנמצא לישראל בעת צרתם הוא העצם ההוא בלי סנוי וחמורה ונמצא לקוראיו תמיד, אני הוא קודם שיחטא האדם ואני הוא אחר שיחטא ויטוב.

היכן מצינו בתורה ובנביאים טידברו על ה' במטפט אטר הנוטא והנטוא בו טוים, מטעם שאמרו הבאור כאן?

ז. ו. רחום וחנון.

לאב"ע: רחום: כדרך (ההלים ק"ג) "כרחם אב על בנים", טיסטרם שלא יפלו וחנון: כדרך (טסוח כ"ב, כ"ו) "ושמעתי כי חנון אני", להוטיע מי סנפל ולא יוכל קום.

הסבר, כמה נעזר הראב"ע "בפסוק ט" כ"ב, כ"ו, הרי גם טס מופיעה המלה "חנון" בלי הסבר כמו כאן, ובמה עשוי הפסוק ההוא להבהיר אח פטוקנו?

ח. **טאלות ודיוקים ברט"י:**

1א) ו' ד"ה ה' ה': מדה רחמים היא, אחת קודם שיחטא ואחת לאחר שיחטא וישוב.

דברי רש"י אלה מקורם בגמ' ראש השנה י"ו ע"ב. נמקשה בעל אור החיים בטם הרא"ש: קודם שיחטא, למה צריך רחמים? נסה לענות!

2) ו' ד"ה ואמת לשלם שכר טוב לעוטי רצונו.

א) מה קשה לו? א) למה לא יפרטנו כמטענו וכמו ספרטו ראב"ע "סימלא' דיוקיים דברו"?

3א) ז' ד"ה נוצר חסד, שהאדם עושה לפניו. × במה טוטה רט"י כאן מן המידות הרגיל ומה הצריכו לפרט כך?

4) ז' "ונקה לא ינקה: לפי פטוטו מטעם, טאינו מותר על העון לגמרי, אלא נפרע ממנו מעט מעט. דרכותינו דרוטו: מנקה הוא לטבים "ולא ינקה" - לטאינו טבים.

א) מה בין פטט לדרט בפירוט הבטוי "ונקה לא ינקה"? ב) למה לא הסתפק רט"י כאן בפרוט לפי פטוטו, מה אלצו להוטיף גם דברי דרוט?

5) ז' "פוקד עון אבות על בנים: כטאחות מעטה אבותיהם בידיהם, טכבר פרט במקרא אחר "לטונאי". א) מה קשה לו? ב) מה הוא "המקרא האחר" טאליו ירטו? א) מהי ראיחו מטס, האם הפטוק ההוא טובל רק פרוט אחד? ב) נע' גליון יתרו חט"ו

ט. עיין במחזור יום הכפורים בטלט עטרה המדות הנאמרות טס.

במה טטו מטורי התפלוח מן הפטוק ומפטט הפטוק? (טיים לב: הרמן כהן בטפרו: Die Religion d. Vernunft aus den Quellen des Judentums S.259 כותב: טטנוי זה כתפילה יט לראותו כמעטה הנובע מחוך מדה חסידות עמוקה ביותר ומחוך אהבת האדם.

הטאלות המטומנות × קטוח והמטומנות א) קטוח כיותר, יפתור כל אחד לפי הכנתו. טאלוח וגם הטובות נא לטלוח לנחמה ליבוביץ, טטה ירוטלים 94386 (ה' 1021)